

Ik bemoei me er niet mee

Klucht in drie bedrijven

door

ANNE VAN DER WEIDE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IK BEMOEI ME ER NIET MEE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE VAN DER WEIDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN

WILLEM DE BOK	± 60 jaar
DINGEMAN DE BOK	Zijn zoon 25/35 jaar
HENNIE FLEDDERUS	Buurvrouw ±50 jaar
TINEKE BERENDS	Gezinshulp ±20 jaar
ANNEKE SPRINGER	Vriendin van Dingeman ±25 jaar
JEAN PIERRE	Vriend van Hennie 40/50 jaar
TANTE GEES	Schoonzuster van Willem ± 60 jaar
HARRIE NABER	Kelner 25 jaar

Het eerste bedrijf speelt op een ochtend

Het tweede bedrijf speelt een week later 's middags

Het derde bedrijf speelt de volgende ochtend

EERSTE BEDRIJF

Toneel: Een echte mannenhuishouding. Rommelig, hier en daar een kledingstuk over een stoel. Tafel met 4 stoelen, een 2-zitsbankje en een kast. Op de voorgrond een klein tafeltje met een telefoon en telefoonboek. Er is een raam dat uitkijkt op de straat.

Eerste toneel (Willem, Dingeman)

Pa en Dingeman zitten elk aan een kant van de tafel waar de ontbijtboel nog opstaat.

Dingeman: *(Leest de krant en is nog aan het eten)* Wil je mij nog een kopje thee inschenken Pa?

Willem: *(Schenkt direct in)* Hier mijn jongen, wil je nog een extra schepje suiker?

Dingeman: Ja, doe maar. Vandaag komt de nieuwe hulp, hè? Ik ben benieuwd of ze de handen een beetje kan laten wapperen. Wat dat betreft hadden wij het toch maar goed getroffen met vrouw Hoeksema, hè Pa? Die nam jou heel wat werk uit de handen. Dat ze nou ook zo stom moest zijn om een been te breken. Nou zitten wij er maar weer mee. *(Schreeuwt verontwaardigd)* Ze moeten ook altijd ons hebben, altijd zijn wij de klos, wij hebben altijd pech.

Willem: Rustig nou maar jongen, voor vrouw Hoeksema lijkt het me ook lang geen lolletje. En als mijn rug weer wat beter is, dan redden wij het ook wel weer zonder gezinshulp. Maar zoals de zaken er nu voorstaan, kan ik nog geen wind laten of ik moet meteen weer drie dagen plat vanwege de pijn. Wil jij misschien straks de tafel even afruimen? Anders krijgt zo'n meisje wel een hele slechte indruk van ons, want het is al tien uur.

Dingeman: *(Duikt snel achter de krant)* Maar Pa, je weet toch dat ik alles laat vallen. Mijn handen gaan zo trillen van die vervelende werkjes.... en ik heb de krant van gisteren nog niet gelezen. *(Gaat zitten lezen)*

Willem: *(Begint moeizaam alles stuk voor stuk naar de keuken te brengen. De deur blijft open en onderwijl praten ze verder)* Staat er nog wat bijzonders in Dingemansie?

Dingeman: Nou, 't is altijd het zelfde liedje. Als het geen ellende is dan is het wel gezeur. Jan Zwierts moet z'n nieuwe schuur weer afbreken van de gemeente omdat hij geen vergunning heeft. Tja...., dat is er ook om vragen natuurlijk hè. *(Willem weer even af naar de keuken)*

en als hij weer verschijnt) Er is alweer ingebroken in de winkel van Klapwijk. Ze hebben sigaretten en drank ter waarde van f 20.000 meegenomen. Ze doen toch ook maar tegenwoordig en de politie doet nergens wat op, die zitten maar op het bureau te koffie drinken. Die arresteert alleen nog maar volk als ze een vierde man te kort komen met klaverjassen. *(Willem weer even af en komt weer op)* En dan hier: "Ziekteverzuim enorm gestegen het laatste jaar". *(Willem verdwijnt met de laatste spullen naar de keuken en als hij weer opkomt)* En dit...."Menstruatiepijn krijgt eindelijk erkenning van de medische wereld." *(Kijkt achter de krant vandaan)* Pa wat is "Menstruatiepijn?" *(Willem doet net of hij niets hoort en veegt verwoed de tafel)*

Dingeman: *(Schreeuwt hard)* Páááá, wat is dat voor pijn.... menstruatiepijn?

Willem: Oh, had je het tegen mij???? Tja, maar wéét je dat dan niet, jongen?

Dingeman: Neeee, anders vroeg ik het toch ook niet. *(Praat voor zich uit)* Het is in ieder geval een geldige reden om op bed te blijven liggen, want het is "erkend". 't Is dus nog een vrij jonge ziekte, die ze nog maar pas ontdekt hebben.

Willem: Nou, je moeder had er vroeger anders ook al last van hoor, die kon er ook knap beroerd van zijn.

Dingeman: Ja, maar wat is het dan voor een ziekte?

Willem: *(Gaaf zitten, voelt zich in het nauw gedreven en wist zich met een zakdoek over het voorhoofd)* Kijk.... eh.... dat is.... een eh.... een héél ingewikkelde zaak, want eh.... nou.... het staat allemaal met elkaar in verband, zo eenvoudig is het, snap je?

Dingeman: *(Kijkt hem dom aan)* Nee, daar snap ik niets van.

Willem: Het wordt allemaal veroorzaakt door een.... eh.... eitje. Als ze daar niet tegen kunnen, krijgen ze erge buikpijn enne.... eh.... oh ja, een eisprong komt er ook nog aan te pas, nou dat is eigenlijk ook alles wat ik er van afweet.

Dingeman: *(Denkt dat hij het echt begrijpt)* Oh, ha ha, dus dát is eigenlijk het hele eieren eten, laten we maar zeggen. Gewoon eigen schuld, dikke bult.... Zeg Pa heb je trouwens nog wat van de buurvrouw gehoord. Ze had toch een contactadvertentie gezet? Ik ben benieuwd of ze nog reacties gekregen heeft. 't Is een best mens, maar zo gauw ze het woord "broek" hoort, springt haar het haar al in de krul.

Willem: Niet overdrijven Dingeman, maar je hebt wel een beetje gelijk, wanneer ze haar zinnen op iemand gezet heeft, laat ze haar slachtoffer niet gemakkelijk weer los.

Dingeman: Niet gemakkelijk weer los, zeg je? Ze vreet hem op met huid en haar. Ze verslindt ze en het kan haar niet schelen wie het is, als hij maar een broek draagt, alhoewel.... dat ook nog niet altijd, weet je nog dat ze een jaar of wat geleden zo verliefd was op de pastoor van Slagharen?

Willem: (*Schateren het allebei uit*) En zij maar te pas en te onpas op de fiets naar Slagharen in de hoop een glimp van die man op te vangen. Gelukkig heeft hij het nooit gemerkt, want dit kon toch echt niet door de beugel. Ze zat elke zondag vooraan in de kerk en maar constant de pastoor in de gaten houden, vertelde Jansje van Ome Klaas. De mensen spraken er allemaal schande van, ze zette zichzelf goed voor schut. Maar 't is gelukkig vanzelf weer overgegaan.

Dingeman: Jansje van Ome Klaas? Wat deed die daar dan helemaal in Slagharen?

Willem: Doe toch niet altijd zo stom, Dingeman, die is daar toch getrouwd met een jongen van Schepers? Ehhh...., over trouwen gesproken, heb je dat meisje van Springer vorige week wel weer terug geschreven? Die ziet wel wat in je jongen, zo iets moet je je niet laten ontglippen. Een flinke boerderij achter de hand, enigst kind, je zou er zó bij in kunnen trekken en mooi het boerenwerk leren. Zij zou heel goed bij je passen!

Dingeman: Anneke Springer? Ja natuurlijk heb ik die wel terug geschreven. Ik ben toch ook niet gek? Ik vind haar wel een leuk meisje, ze is in ieder geval niet zo kinderachtig als die jonge meiden bij ons op de fabriek. Nee, Anneke vind ik een heel lief meisje, maar of ze nou wel zo goed bij mij past? Och.... ik heb haar geschreven dat we ZEKER deze vakantie weer in Sleen naar de camping gaan.

Willem: Dan zullen we haar wel weer alle dagen zien. Nou van mij mag ze, al bleef ze ook 's nachts bij ons slapen.

Dingeman: Dat zou dan wel mooi stom van haar zijn Pa, want wij hebben immers maar twee luchtbedden. (*Hij kijkt triomfantelijk alsof hij zojuist het buskruit heeft uitgevonden*) Waar zou ze dan moeten liggen? Vóór de tent zeker. Hahahaha! (*Lacht schaapachtig*)

Willem: (*Maakt wanhopig gebaar met de handen in de lucht*) Dingeman, Dingeman, doe je naam toch eens eer aan, je heet niet voor niets DE BOK. Als jij ooit nog eens een vrouw wilt hebben, zullen we je er wel aan vast moeten knopen.

Tweede toneel

(*Willem, Dingemans, Hennie*)

Hennie: (*Komt rechts op zwaaiend met een brief, ze draagt veel*

sieraden) Ik heb het voor elkaar jongens, ik heb het voor elkaar!

Willem: Nou, dat is dan mooi voor jou buurvrouw, maar wát heb je dan voor elkaar?

Dingeman: Ja, wát heb je dan voor elkaar, buurvrouw?

Hennie: Die contactadvertentie...., weten jullie nog wel? Drie brieven heb ik vanmorgen gekregen met de post. Drie brieven, maar deze sprong er véér bovenuit. (*Zwaait weer met de brief*) Dit is een héér jongens, dit is een héér! Een échte heer!!!!

Willem: Maar hoe kun je dat nu dan al weten, Hennie?

Hennie: (*Haalt de brief uit de enveloppe, een fotootje valt op de grond. Dingeman pakt hem op en bekijkt hem van alle kanten, scheef, op de kop, opzij enz.*) Luister maar wat hij schrijft: Mijn lief klein romantisch meisje van mij....

Dingeman: Nou.... klein....?

Willem: Romantisch meisje?????

Hennie: Stil nou, laat me nou voorlezen.... Direct toen ik jouw advertentie zag staan, zag ik je al helemaal voor me.... Mooie lieve ogen, een mond die steeds lacht en lieve dingen tegen me fluistert en je zachte handen, die je liefdevol naar me uitstrekt. (*Hennie wordt helemaal lyrisch en zingt het bijna uit*) Ik zag je engelachtige beeltenis (*Pa en Dingeman kijken elkaar verbijsterd aan*) helemaal voor me en dat komt door de manier waarop je die advertentie opgesteld hebt. Zo iemand kan alleen maar heel goed en nobel zijn. (*Kijkt verzaligd en kirt het nu uit*) Is hij niet geweldig? Engelachtig zegt hij en.... en.... eh.... nóbel (*Drukt met beide handen de brief tegen haar borst*)

Willem: Zeg.... eh...., Hennie, wat had je eigenlijk in die advertentie gezet?

Hennie: Nou eh.... even denken hoor. Ehhh.... "Zéér aantrekkelijke jongedame in goeden doen zoekt lieve vriend. Liefst met auto. Brieven mét foto onder nummer".

Willem: Ja, dat is wel een héél bijzonder gevoelige advertentie, moet ik zeggen.

Dingeman: Oh ja, waarom dan Pa? Ik vind hem heel gewoon.

Willem: Och jongen, hou jij je toch stil, zie maar dat je je broodtrommeltje klaar krijgt, want je moet vanmiddag om drie uur weer op de fabriek zijn.

Dingeman: Dat doe jij toch altijd voor mij Pa, laat mij nou luisteren naar Hennie.

Hennie: Zo Dingeman, heb jij weer de middagploeg?

Dingeman: Och, die rotfabriek.... Toe buurvrouw, schrijft die man nog meer?

Hennie: Oh jongen, dit is nog maar het begin. (*Begint weer te*

zwijmelen) Mijn lieve kleine prinses, ik zie je al naast me zitten in m'n Ferrari of in m'n mercedes. Jij mag kiezen welke wagen we nemen als we naar de Opera gaan of naar m'n familie in Monaco. Ik ben eigenaar van diverse hotels en restaurants en heb het altijd razend druk, maar voor jou zal ik wel veel tijd vrij maken m'n hartedief. Bel je me zo snel mogelijk? Je op handen dragende SjanePeer. Er staat geen adres onder, wel een telefoonnummer en ik heb hem vanmorgen direct gebeld, hij zei dat hij geen moment meer wachten kon, zo verlangde hij er naar om mij te zien en om mij te behangen met mooie sieraden, ja dat zei hij. *(Doet de brief weer in de enveloppe)* Oh jongens ik ben nu al stapelgek op hem, SjanePeer heet hij, wat een mooie naam, hè? Hij zei ook nog, dat hij van Frankrijkse afkomst is, nou ja als hij maar geen Frankrijks gaat praten *(Maakt danspasjes met de brief tegen zich aan door de kamer)* want dan kan ik hem immers niet verstaan. *(Zingend)* SjanePeer SjanePeer SjanePeer SjaaaannePeeeeeeeer SjanePeer.

Willem: Ik zou toch maar een beetje uitkijken met die man hoor! Hij schrijft mij veel te glad en te poenerig.

Dingeman: *(Houdt fotootje omhoog)* Is hem dit, Hennie?

Hennie: Ja, wat een knappe vent, hè?

Dingeman: Dat is niet te zien hoor. Daar kan ik geen SjanePeer van maken. Het kan ook net zo goed een hond zijn of een ijsbeer. Kijk ook maar eens, Pa.

Willem: Nee, ik zie alleen maar een tuinhok *(Draait de foto op de kop)* Maar wacht eens, nee als ik zó kijk, dan kon het tante Antje uit Stadskanaal wel zijn. *(Dingeman en Willem houden de foto op alle manieren voor zich en lachen zich een deuk)*

Dingeman: Maar zó is het een kolenkit....

Willem: En zó een....

Hennie: *(Nijdig)* Ach geef toch hier die foto, je kunt toch zó zien dat dit een ehhe.... een.... *(Draait ook foto om)* dat dit, nou ja, dat dit een fóto is, een móóie foton!!! Stelletje barbaren dat jullie zijn. Jullie hebben ook totaal geen gevoel voor romantiek. Dan mijn SjanePeer, dat is tenminste een echte heer.

Dingeman: Nou, het rijmt in ieder geval wel. En die andere brieven...., je zei toch dat je er drie had gekregen buurvrouw? Was dat nog wat, of ehhe....

Hennie: Nee, dat was niks. Nul komma nul. Die ene kwam van een man die in de horeca zit, HORECA schrijft hij met zo'n duur woord. *(snuift minachtend)* Zal wel gewoon zo'n kelder zijn, zo'n verlopen type natuurlijk, die geregeld dronken thuiskomt. Oooo, op de foto ziet hij er best wel goed uit hoor, een knappe kerel zelfs wel, maar die lui

sturen vaak foto's van jaren geleden. Dus daar moet je niet op vertrouwen. En die ander heeft geen eens een auto. Daar heb ik dus niets aan, kan ik nog overal op de fiets naar toe pezen en daar heb ik geen zin meer in.

Dingeman: Nee, dat lijkt mij ook heel ongemakkelijk, vooral als je geregeld naar Slaghááááá.... *(Krijgt een enorme duw van Willem die hem snel in de rede valt)*

Willem: Wat is die hulp toch laat. Dat is toch niet normaal? Dingeman, bel dat bureau van de gezinszorg eens even op waar ze blijft.

Dingeman: Moet ik dat doen, Pa? Jij zorgt toch altijd overal voor hier in huis en je weet dat ik begin te stotteren als ik tegen vreemde mensen moet praten!

Willem: *(Loopt naar de telefoon en begint te zoeken in het telefoonboek)* Ja, 't is wel goed jong, je pa doet het wel weer.

Hennie: Bevalt het je niet op de fabriek Dingeman? Je zat net zo te mopperen en ik dacht nog wel dat je daar altijd met plezier werkte?

Dingeman: Och het werk doe ik wel graag, ik zit bij een machine en elke vijf minuten moet ik een druk op een knop geven. Harstikke afwisselend werk, want het is iedere keer een andere knop!

Hennie: Nou, wat heb je dan te mekkeren?

Dingeman: Die jonge meiden buurvrouw, die doen altijd zo raar en ze giechelen en lachen en soms gaan ze zó *(Wijst met de hand een eindje van zich af)* vlak naast me zitten.

Hennie: Hebben ze dan een hekel aan je jong, plagen ze je dan of zo?

Dingeman: Nee, neeee...., integendeel, ik geloof dat ze me zelfs heel graag mogen want ze hebben allerlei koosnaampjes voor me bedacht: Soms noemen ze me Doedelmansje.... en eh.... soms wel trutteman. En dat zouden ze niet doen als ze me niet mochten, maar ze lachen er altijd zo bij en.... en.... soms geeft zo'n meisje mij zó maar een kus op het hoofd. Dan weet ik niet waar ik kijken moet en dan hebben ze allemaal weer zo'n lol.

Willem: Waar vind ik die verrekte gezinszorg? Of valt dat soms onder Stichting? *(Begint weer ijverig te bladeren en gromt zo nu en dan afkeurend)*

Hennie: Hou je dan niet van vrouwen, Dingeman? Raak jij dan helemaal niet van je apperdepó als je een kusje krijgt?

Dingeman: Van die rare meiden van de fabriek niet hoor, ik hou trouwens helemaal niet van JONGE meisjes. Maar Anneke Springer.... ja, daar ben ik wel eens helemaal kapot van geweest. Je weet wel, Anneke woont vlak naast de camping "De Luie Evert" en als wij daar kamperen komt ze elke avond bij ons dammen. En vorige zomer heeft ze eens vier avonden achter elkaar gewonnen.... Ja

buurvrouw, toen ben ik wel een week lang goed van m'n apperdepó geweest hoor! *(Bel gaat)*

Willem: Dingeman, ga jij eens even naar de deu.... ach nee, stom van mij *(Slaat met de vlakke hand tegen voorhoofd legt telefoonboek neer en gaat af naar de voordeur)* Nee, dat doet Pa toch altijd. als onze Dingeman naar de bel moet, dan doet ie het in z'n broek! *(Af)*

Hennie: Je Pa heeft nog wel erg last van z'n rug, hè?

Dingeman: Ja, maar dat is ook z'n eigen schuld hoor, moet ie ook maar eens rustig blijven zitten. *(Jammert het nu uit)* En nu krijgen we gezins hulp, ik moet er niet aan denken.... de hele dag zo'n giechelende huppeldeflup over de vloer...., ik moet er niet aan dénken. Oh oh oh, was vrouw Hoeksema d'r toch maar weer! *(Krijgt ineens een lumineus idee)* Maar ik heb volgende week gelukkig weer de dagdienst, ben ik mooi de hele dag pleite!

Hennie: Maar vrouw Hoeksema die kwam hier toch alleen maar vrijdags voor de ramen enzo?

Dingeman: Ja, dat is wel zo, maar dan kon Pa de rest toch nog wel doen? Hij heeft toch alleen maar last van z'n rug? Z'n handen zijn nog wel goed hoor. *(Jammert weer)* Ik vind het maar niks, zo'n vreemde meid. En als ze komt zeg ik toch niks tegen haar, dan doe ik net of ze er niet is.

Derde toneel

(Hennie, Dingemans, Willem, Tineke)

Willem en Tineke: *(Komen op van rechts)*

Willem: Zo, ga maar naar binnen jongedame. Kijk, dit is onze Dingeman. *(Dingeman springt als door een wesp gestoken omhoog en deinst achteruit tot hij niet verder kan)*

Tineke: Hallo *(Geeft hem een hand)* Ik ben Tineke en ik ga de komende tijd voor jullie zorgen, hoe vind je dat?

Dingeman: *(Is op slag verliefd, kijkt haar aan met kalverogen en stottert en hakkelt)* Ha.... ha.... hal....looo... Ja, i i...ik ben onze Dingeman. Hoe eh ik dat eh vind? D....ddat vind ik geweldig! K....kijk eens Ttt....tineke, d....ddit is onze buurvrouw.... *(Wrijft Hennie over het hoofd en de schouders)* en die w....wwoont vlak naast ons, hè buurvrouw?

Hennie: *(Gewichtig)* Ja, ik ben de buurvrouw, maar ik moet er nu vandoor want ik krijg straks mijn verloofde op bezoek.

Tineke: Zóóó mevrouw, hebt u een fiancé?

Hennie: Zo goed áls, zo goed áls kind en noem mij toch geen mevrouw. Zeg maar gewoon Hendriëtte tegen me hoor. Mijn eh.... financee, zal

ik maar zeggen hi hihi heet SjanePeer. Hendriëtte en SjanePeer, klinkt goed hè? (*Lacht guldig en verliefd*)

Tineke: Sorry dat ik wat later ben, maar wij hadden eerst nog een werkbepreking op het kantoor van de gezinszorg. Is er nog wat speciaals wat u graag gedaan had willen hebben, meneer de Bok? Of zal ik eerst maar even een pot koffie zetten?

Willem: Zet eerst maar een lekkere pot koffie meid en noem me maar gewoon Willem, dat praat wat gemakkelijker, hè. Ik ga wel even met je mee naar de keuken om je alles te wijzen.

Dingeman: (*Uitslooverig*) Nee pa, doe jij dat nou niet, denk toch om je rug. (*Schijnheilig*) Ga jij maar lekker rustig zitten, dan zal ik Tineke alles wel wijzen. Kom maar mee Tineke. (*Links af, Dingeman houdt galant de deur open en laat Tineke voor gaan*)

Willem: Heb je d'r nou verstand van? Onze Dingeman die bewéégt. De wonderen zijn de wereld nog niet uit. (*Wordt ernstig*) Maar nu alle gekheid op een stokje. Hennie kijk je wel uit met die man die je geschreven heeft? Ik weet het niet, ik vertrouw hem voor geen cent, hij lijkt me zo glad als een emmer vol paling.

Hennie: (*Pruilend*) Willem toch, hoe kun je nu zo slecht denken over SjanePeer.... Nu trap je me toch echt op het hart. En hij schrijft nog wel zo lief dat hij mij verwennen wil en zo.

Willem: Ja, ja...., dat zal wel, dat is het 'm nou net. Hij schrijft mij een beetje té lief. En dan die naam.... Sjanepeer.... wie heet er nou Sjanepeer?

Hennie: Ja maar zo schrijf je het ook niet hoor. Onderaan de brief staat.... (*Haalt liefdevol de brief weer te voorschijn en spreekt het net zo uit als het er staat*) Jan Pierre. Dus als je het zo leest is het een heel gewone naam. En toen ik hem vanmorgen aan de telefoon had, noemde hij zichzelf geen Jan Pierre maar SjanePeer dat zal wel Frankrijks zijn voor Jan Pier. En daarom noem ik hem ook zo zie je?

Willem: Nou mm.... mm...., ik weet het nog zo net niet, beloof me dan in ieder geval dat je hem aan ons voorstelt als hij straks komt.

Hennie: Dat wil ik wel beloven op voorwaarde dat jullie me geen Hennie noemen, maar Hendriëtte. Dat past veel mooier bij SjanePeer dan gewoon Hennie.

Willem: Nou vooruit dan maar, maar dan ook echt met hem komen hoor.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto